

Værksteder maa Kvinderne vige Pladsen for Mænd, siden Nattearbejde er de sidste til-
ladt.

I Vogeserne, for Eksempel, vil en stor Mængde Industridrivende og især Væveri-
ejerne (-Fabrikanterne), som beskæftiger et
betydeligt Antal Arbejdere, og hvem For-
budet mod Kvinders Nattearbejde i høj Grad
vil genere, ikke tøve et Øjeblik; de vil sige
til Kvinderne: „*De kan ikke mere arbejde
om Natten, saa kan vi ikke bruge Dem
længere.*“

Hvad skal der blive af disse Ulykke-
lige, der paa en saa brat Maade er berøvede
deres Eksistensmidler?

Men dette bryder vore Herrer Lovgivere
sig kun lidt om.

De vil have Moralen frelst.

Lad os tale lidt om denne frelste Moral!

Hvis nu en Tredje- eller Fjerdedel af
disse Kvinder, der bliver kastede paa Gaden,
saa snart denne Lov træder i Kraft, i Pro-
stitutionen søger de Midler til at leve, som
det hæderlige Arbejde ikke mere kan sikre
dem, har man saa frelst Moralen? Hvis
andre af dem, rasende af Fortvivlelse, ned-
slaaede af Ulykke og Modgang, berøver sig
selv Livet, vil man saa paastaa at have
frelst Moralen?

En saadan Læresætning er ikke blot
uretfærdig — den er absurd.

Den Lov, som berøver Kvinderne Ret-
ten til Arbejde, maa, for de flestes Ved-
kommende, føre til Selvmord eller Prostitu-
tion.

Vi forlanger ikke, at man skal *paalægge*
Kvinderne Nattearbejde — lige saa lidt som
Mændene — men dersom Loven tillader
Mænd Nattearbejde, saa vil vi ogsaa, at
det skal være tilladt for Kvinder.

De Kvinder, som ikke kan eller ikke
vil arbejde om Natten, vil paa deres eget
Ansvar negte at gøre det; men de, som
foretrækker det fremfor Dagsarbejde, eller
som hellere vil skifte, hvilket er Tilfældet
med mange Arbejdere, skal ikke udsættes
for at blive ubarmhjertigt bortjagne af deres
Arbejdsgivere, der, for at kunne opfylde de
Fordringer, som deres Industri stiller, og
udføre det bestilte Arbejde i rette Tid, er
nødsagede til at have Nattearbejde.

Med ét Ord — og for at summe det
hele op — *vi forlanger fuldstændig Lighed
mellem Mand og Kvinde: Den samme Ret
for Arbejdere som for Arbejderen.*

Hvad mener de kvindelige Arbejdere i
Danmark om denne Lov?

Undervisning i Fransk.

Fru Redaktør!

Da vi véd, at Kvindebladet „Hvad vi
vil“ ofte omtaler fremragende Kvinders Liv
og Virksomhed, vil vi gerne have Lov til

netop i Deres ærede Blad at udtale vor
hjerterligste Tak til en udmærket og vistnok
enestaaende Lærerinde i sit Fag herhjemme,
nemlig Frøken Melanie Borring i Køben-
havn.

Hun indbød i Juli Maaned Lærere til
til et Kursus i Fransk for at henlede deres
Opmærksomhed paa sin Undervisningsmaade,
la méthode vivante, der ved Anskuelig-
gørelse paa Tavlen af Undervisningsstoffet i
høj Grad letter Eleverne Tilegnelsen af Spro-
get, hvorimod Undervisningen i vore danske
Skoler ikke alene koster Børnene stor An-
strengelse og Pine, men ofte kun giver for-
holdsvist meget lidet tilfredsstillende Resul-
tater.

Flere af os, der meldte os som Del-
tagere i dette Kursus, har i adskillige Aar
undervist i Fransk og er derfor ikke ukendte
med de Vanskeligheder, der ligger i den al-
mindelige, autoriserede Maade at undervise
paa, eller hvor lidt, der undertiden vindes
ved et ikke ringe Arbejde.

Vi blev derfor behageligt overraskede
af den udmærkede pædagogiske Maade, hvor-
paa Frøken Borring forstaaer at overvinde
det fremmede Sprogs Vanskeligheder over
for danske Elever, og den Klarhed, hvor-
med hun sammentrænger og tydeliggør Under-
visningen, og det gik virkelig op for os Lærer-
inder, at Børnene legende kan tilegne sig
det fremmede Sprog.

At hendes omfattende Kendskab til Spro-
get og hendes store Kærlighed til det fran-
ske Folk gør hendes ualmindelig aandfulde
Undervisning dobbelt tiltalende, er en Selv-
følge.

Vi har ønsket offentligt at bringe Frøken
Borring vor Tak, for at ogsaa andre Lærer-
inder kunde faa Lyst til at sætte sig ind i
hendes Undervisningsmaade og derved vinde
et lige saa rigt Udbytte i Kunsten at kunne
undervise i Fransk, som vi tror at have vun-
det ved dette Feriekursus.

København, i August 1891.

Flere Lærere.

Vi optager saa meget hellere de ærede
Damer Anerkendelse af Frøken Borrings
Undervisningsmaade, som det har været Redak-
tionens Hensigt at fremdrage for vore
Læsere hendes store Betydning for det franske
Sprog herhjemme, og det Spørgsmaal har
længe ligget os paa Sinde:

Hvorfor indtager denne udmærkede Kvinde
ikke en mere fremragende Plads i vort lærde
Skolevæsen i København?

Vi har ikke kunnet finde nogen anden
Grund end den, at hun er Kvinde.

Thi at hendes Dygtighed er enestaaende,
at hendes Kendskab til det franske Sprog
og det franske Skolevæsen er saa grundigt,
at neppe nogen af vore franske Lærere her
hjemme kan maale sig med hende, er
sikkert uomtvisteligt. Hvorfor har da vort
højtærede Kultusministerium og Autoriteterne
i vort lærde Skolevæsen ikke i velforstaaet
Interesse for det Fag, som dog ikke kan
undværes for vore studerende, sikret sig
hendes store Kundskaber og hendes pæda-
gogiske Evner til Uddannelse af Lærere
ved vore lærde Skoler.

Vi har kun fundet dette ene Svar —
hun er Kvinde.

Der siges vel nu: Frøken Borring er
ikke mere ung, hun har forsømt det uund-
værlige Stempel, Doktorgraden eller Pro-

fessortitlen, i sine unge Dage — dog, kunde
hun som Kvinde den Gang erholde den? —
eller: Frøken Borring holder sig for meget
til sine Klassikere og følger ikke nok med
den nyere Literatur. Men Sandheden er der
imod den, at hun er mere moderne end
mange af vore lærde Herrer her hjemme.
Frøken Borring har ganske vist i sine yngre
Aar studeret ved Universitetet i Paris, men
derved er hun ikke bleven staaende. Hun
følger saaledes med Tiden, at der neppe
fremkommer en eneste Nyhed paa Skolens
og Sprogets Omraade i Frankrig, uden at
Frk. Borring gør sig bekendt dermed. Og
det er ikke blot det lærde Skolevæsen, som
hun følger med Interesse, men det er selve
Kommuneskolernes Undervisningsmaade i Pa-
ris, hun har studeret, og som hun med sin pæda-
gogiske Sans og sit varme, moderlige Sind
over for Almuens Børn, har forstaaet, og
set, at det vilde være en Lykke for den danske
Arbejder, om vort danske Skolevæsen vilde
lære af den franske, højtopleste Lærerstand.

Saaledes er det os bekendt, at Frøken
Borring fra sit Besøg i Paris ifjor, kort før
vort nordiske Skolemøde i København, med
stor Anstrengelse og personlige Ofre hjem-
bragte et temmelig betydeligt Skolemateriale,
for at Lærere her hjemme kunde faa Begreb
om, paa hvilket uhyre højt Trin Arbejdernes
Børn i Paris stod imod vore Kommuneskole-
børn. Hun havde ved Autoriteternes Vel-
vilje derovre fra ikke alene medbragt Stile-
bøger, Tegninger, Masser af Smaapigernes
Haandarbejder, saasom Kjoleliv, Linned og
andre syede Sager, men ogsaa Sløjdsagen
med tilhørende værdifulde Tegninger, og her
var meget at lære for os, hvor Sløjdsagen
er saa ny. Kun medbragte hun ikke sme-
dede Genstande paa Grund af Vanskelig-
heden ved Transporten. (Den franske Kom-
muneskoles Børn tilbringer nemlig skiftevis
en Maaned ad Gangen i Smedien.) Man
skulde nu have tænkt, at alle disse Herlig-
heder vilde blive modtagne med Henrykkelse
af vore Skolemænd her hjemme, for hvem
der var saa meget at lære; thi om man end
ikke saaledes uden videre kan omsætte fransk
Undervisning paa dansk Grund, saa er det
dog kun ved Sammenligning, man kan vur-
dere sit eget.

Men hvad Nytte høstede den store Sam-
ling Lærere af Frøken Borrings opofrende
Anstrengelse?

En Kendsgerning er det, at *det franske
Skolemateriel ikke blev udstillet ved vort nor-
diske Skolemøde.*

Vi er af den Mening, at vort Land ikke
er saa rigt paa store Pædagoger og lærde
Folk, at vi har Raad til at ignorere de Op-
lysninger, Frøken Borring sidder inde med.

Vel tvivler vi ikke om, at Frøken Bor-
ring over for mange enkelte og i private
Kredse gør et uhyre Arbejde, som i fuldt
Maal bliver paaskønnet, men vi tror dog,
at hun hellere maatte indtage en offentlig
Lærerplads enten ved Universitetet eller ved
en anden Uddannelsesanstalt for Lærere, hvor
hendes eminente Begavelse og mange Kund-
skaber kunde faa en mere afgørende Ind-
flydelse paa Lærerstanden.

Men Frøken Borring er kun Kvinde,
mon det ikke er nok til at gøre hen umulig
som Autoritet i vort Skolevæsen, hvor der
endnu ikke findes en eneste Kvinde som
Inspektør eller Medlem af Skolekommissionen.